

DĚTI AFRIKY

2/3

ROČNÍK
2 0 1 7

AFRICKÝ
ZPRAVODAJ

ZÁŘÍ 2017

WWW.DETIAFRIKY.CZ
DETIAFRIKY@SEZNAM.CZ

Dobrovolnice Lucie Mannheimová a Silvia Žiaková, které se v dubnu vrátily z Tanzanie

AFRICKÉ SNY 2017

Srdečně zveme na večer "Africké sny", letos opět se speciálním hostem přímo z Tanzanie. Můžete se těšit na postřehy dobrovolníků, fotografie a videa z projektu, pozdravy dětí a příjemné setkání s lidmi, kteří mají na srdci pomoc dětem v Dongobeshi, Maretadu a okolí. Rezervujte si datum 15.10.2017 v 15:00.

AKTUÁLNĚ Z DĚTI AFRIKY

- V prvních lednových týdnech byly dokončeny významné úpravy školy. Všechny třídy byly doplněny o podhledy, což by mělo zlepšit teplotní situaci ve třídách, jelikož děti nebudou přímo pod rozpálenou plechovou střechou. Dále byly budovy tříd zvenku natřeny zelenou barvou.
- Byly postaveny také nové budovy. První z nich je nová školní kuchyně, která byla dokončena koncem ledna a potom také dvě budovy toalet, takže došlo ke zlepšení hygienické situace ve škole.
- Podpořili jsme opět farmářské aktivity komunity pastora Zaka. Jsme vděční za dostatek deště, který dává naději, že se podaří zúročit, co bylo zaseto.
- Započali jsme také nový projekt – šatník pro nejpotřebnější. Na dětech oblečení někdy jen hoří a tak chceme být připraveni rychle pomoci tam, kde je potřeba největší.
- Podpořili jsme projekt stavby laboratoře v Meratadu, který podporují naši přátelé z Košic a to částkou 70.000 Kč.
- Bohužel jsme se dověděli o třech dětech, které nepokračují ve studiu tak, jak jsme plánovali. Jedno děvče záhadným způsobem přišlo o své maturitní vysvědčení. V národním registru se její záznamy ztratily a ona z toho důvodu nemohla být přijata na vysokoškolský kurz a musí opakovat poslední dva ročníky

střední školy. Jedna studentka střední školy se rozhodla, že už dále studovat nechce a jedno dítě nenašlo odvahu školu začít – tedy oddělit se od rodiny s těžce nemocným otcem a přestěhovat se do školy. K 31. březnu jsme tedy podporovali 199 osob. V dubnu jsme odeslali 135.555 Kč pro 200 podporovaných osob. Dosáhli jsme tak malého milníku. Dále jsme poslali podporu ve výši 5.341 Kč, která byla darem ECAV Praha na pokrytí nákladu na potraviny pro Yeada Chini. Poslali jsme také 2.034 Kč na šatník v LEA. Všem podporovatelům děkujeme.

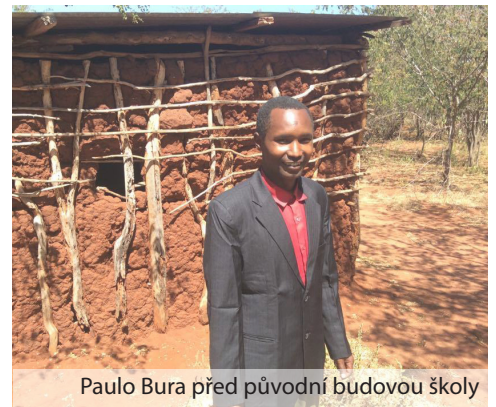
- Na začátku dubna se v Tanzanii vystřídal naše dvě dobrovolnice, které ukončily dobrovolnický projekt INVYT 3, a Adam Sabela, který byl vyslán týmem Děti Afriky, aby navštívil podporované školy. Jedna z dobrovolnic se krátce po příjezdu začala připravovat na pokračování své mise v novém projektu, který jsme nazvali INVYT+ pro službu ve škole LEA v Dongobeshi. Jde o projekt navazující na projekt INVYT a určený pro ty, kteří už mají nějaké zkušenosti za sebou. Do této pozice byla vybrána Silvia. Projekt INVYT+ vždy odpovídá na konkrétní potřeby Děti Afriky a od toho se odvíjí i doba trvání pobytu. Silvia se vrátila do Tanzanie koncem června a její služba potrvá téměř 14 měsíců. Co je náplní její práce a také něco o Silvii samotné si můžete přečíst zde: www.invytblog.wordpress.com.

KDYŽ BŮH MLČÍ

Před nějakým časem jsem narazil na knihu "Když Bůh mlčí". Musím se přiznat, že to byla jedna z knih, kterou jsem začal číst jen kvůli názvu, jelikož přesně vystihoval, jak jsem se cítil. Kniha popisuje zajímavým způsobem momenty, kdy to vypadá, že Bůh neodpovídá. Bezesporně je to zajímavé čtení. Po nějakém čase jsem se však dostal do bodu, kde jsem měl mnoho různých vysvětlení, proč je v pořádku Boha neslyšet a že to není potřeba až tak řešit. Vlastní neopatrností jsem přínosné informace použil nemoudrým způsobem. Trvalo mi to nějakou dobu, než jsem pochopil, že s takovýmto postojem se uzavírám před nasloucháním Božího hlasu a sám si odepírám to, po čem jsem na začátku vlastně toužil. Později jsem narazil na tento verš: "...proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží..." Řím.12:2. Bůh mi dal porozumět, že je třeba nastavit svou mysl na jeho hlas. Nejde o nic složitějšího, než otevřít více očí a každý den vstát z postele s očekáváním na Boží hlas. Je mnoho způsobů, jak se Bohu postupně učím naslouchat. Skrze "náhody", které náhodami nejsou. Skrze lidi, kteří řeknou věci v pravý čas, přestože si to sami často neuvědomí. Skrze sny, skrze přírodu, skrze malé symboly, které jsou jen mezi mnou a Bohem. Skrze zázraky, skrze Jeho slovo. Skrze Ježíše, který žije v mém nitru a nikdy mě neopustí. Když Bůh mlčí, změň svůj postoj. On nemlčí. A.S.

Areál Střední školy v Maretadu s novou budovou laboratoře zcela vpravo

Paulo Bura před původní budovou školy

PAULO BURA A AFRICKÉ SNY

Již tradičně každé dva roky se snažíme pozvat na Slezsko a Slovensko zástupce podporovaných projektů v Tanzanii. Letos se těšíme na Paula Buru, který je ředitelem Střední školy v Maretadu, kterou podporují sbory v Neborech a v Košicích. Již s předstihem přinášíme rozhovor s mužem, kterého se na další otázky budete moct v říjnu zeptat osobně.

Paulo, můžeš se prosím ve zkratce představit.

Narodil jsem se tady ve vesnici, která se jmenuje Maretadu. Vyrostl jsem tady společně s mými devíti sourozenci, já jsem čtvrtý v pořadí. Bydleli jsme v domě, kterému říkáme „boma“. Je to stavba ze dřeva a hlíny. Do první třídy jsem nastoupil až v osmi také tady v Maretadu. Potom jsem studoval na střední škole v Mbulu, rozšířený šestiletý program a po dokončení jsem se začal věnovat projektu zpět ve vesnici.

Jaká je Tvoje typická vzpomínka z dětství?

Moje dětství bylo spojeno s pasením dobytka. Moji rodiče mi důvěřovali už jako malému a mě bavilo starat se o krávy, ovce a kozy.

Chybí ti to?

Někdy. Ale moje práce stále zahrnuje péči o druhé, není to už dobytek, ale teď jsou to děti.

Jak se zrodila idea projektu v Maretadu?

Bylo to jednoduché. Viděl jsem kolem sebe spoustu mladých lidí bez středoškolského vzdělání, i přestože měli velký potenciál. Prostě jen neměli možnost studovat, protože kapacita veřejných středních škol byla a stále je velmi omezená. Veřejná škola tady v Maretadu vznikla ve stejné době jako škola naše a ani ta není schopná poskytnout vzdělání všem.

Kdy jsi o škole začal přemýšlet?

Bylo to v letech 2001-2002. Někteří mladí lidé za mnou přicházeli s prosbou o pomoc. (S rozšířeným šestiletým středoškolským vzděláním, které Paulo získal v Mbulu, bylo možné vyučovat na střední škole – pozn.) Zprvu jsem otevřel kurz angličtiny, ale brzy jsem viděl, že to nestačí. Využili jsem proto budovy základní

školy, kde jsme otevřeli večerní střední školu. Po roce jsme se se školou přesunuli do budovy kostela, protože jsme chtěli učit denně.

V budově kostela nebyly podmínky dostačující?

Byla to jedna místnost, kde jsme nemohli učit všechny předměty, všechny čtyři ročníky. V té době si místní úřady všimly večerní školy a považovali tuto službu za velmi důležitou a věnovali nám tři akry půdy pro stavbu školy.

Takže jsi měl půdu, měl jsi touhu vyučovat a pomoci mladým lidem, jak to pokračovalo?

Postavili jsme vlastní stavbu ze dřeva a hlíny. V roce 2004 jsme začali stavět základy pro cihlovou stavbu. Všechn materiál jako kameny, písek, vodu jsme dopravili kravským povozem z okolí. Například vodu jsme museli nabírat ze studní u řeky během noci. (to je místní pravidlo, protože přes den je napájen dobytek – pozn.). Nebylo to lehké, byl jsem často frustrovaný.

Odkud jsi sháněl prostředky na stavbu?

Minimalizoval jsem své výdaje a poplatky, který studenti platili za vzdělání jsem používal na stavbu. Platil jsem většinou za dopravu místního materiálu a co nebylo dostupné jsem musel koupit. Šlo to pomalu – asi čtyři roky.

Kolik studentů bylo v této době ve škole, když jsi stavěl novou budovu a přitom učil?

Úplně na začátku jsem začínal s dvaceti dvěma studenty a kolem roku 2004 jich bylo čtyřicet čtyři.

A kolik studentů je ve škole teď?

Teď je ve škole 95 studentů ve 4 ročnících. Máme již mnoho absolventů. Někteří z nich jsou vládní zaměstnanci nebo učitelé na středních nebo základních školách, vím o pár studentech, kteří jsou v armádě. Asi čtyři studenti jsou ve městě Shinyanga, vím o lidech, kteří pracují v Mwanze, v nemocnici v Haydom, ve škole v Yaeda Chini.

Jak budova školy vypadá dnes a jaké jsou plány do budoucna?

Momentálně máme tři třídy a tři kabinety a dokončujeme laboratoř. V blízkosti školy

je také ubytovna pro dva až tři učitele. Rádi bychom postavili poslední třídu, aby každý ročník měl svou vlastní učebnu. Momentálně využíváme ubytovnu pro učitele jako třídu. Jsme v procesu žádosti o oficiální registraci školy, kterou bychom měli získat přibližně do měsíce. A do budoucna bychom chtěli vybudovat ubytovnu pro dívky.

Paulo, jak začala spolupráce s Evropou?

Skrze Pastora Zacka a Martina Tanga jsem se setkal s pastorem Michalem Klusem během jeho návštěvy v Maretadu. Povíдали jsme si, ukázal jsem jim okolí a představil jsem jim projekt Střední školy v Maretadu. Tým z České republiky mě však informoval, že již podporují školu v Dongobeshi, ale že se posnaží najít cestu jak pomoci. Při druhé návštěvě Tanzanie pastor Michal navštívil Maretadu společně s Marošem ze Slovenska a Janem ze sboru v Neborech. Zanedlouho sbor z Košic začal podporovat sedm studentů. Začal jsem komunikovat s pastorem Ondřejem a Lacem Ivaneckým z košického sboru a začali jsme úzce spolupracovat na rozvoji školy. Momentálně je ze Slovenska podporováno 46 studentů z celkové počtu 95 studentů ve škole, což je téměř polovina.

Co je tvým hnacím motorem zvláště ve chvílích, kdy to není jednoduché?

Mnohokrát se stalo, že v nesnadných situacích nezbývalo nic jiného než se spolehnout na Boha. A On mnohokrát otevřel dveře tam, kde jsem to nečekal. Někdy pošle lidi, kteří jsou ochotni pomoci, jako jsou naši přátelé z Košic a Nebor. Také mě velmi těší, když vidím, jak studenti úspěšně dokončí školu a najdou si dobré zaměstnání.

Co očekáváš od cesty do Evropy?

Je to má první cesta mimo Tanzanii vůbec. Mým cílem je setkat se s lidmi, které znám z návštěv v Tanzanii: s Lacem, pastorem Ondřejem, pastorem Michalem, Arnoldem a Janem. Ale také se těším na setkání s lidmi, které ještě neznám, hlavně s podporovateli naší školy. Věřím, že budeme mít možnost si pohovořit a budu moci odpovědět na jejich otázky. A.S.

DĚTI AFRIKY
REVOLUČNÍ 609
739 61 TŘINEC
TEL.: 773 258 720, 608 744 764
EMAIL: DETIAFRIKY@SEZNAM.CZ
WEB: WWW.DETIAFRIKY.CZ

ČÍSLO ÚČTU: 2900428976/2010
VARIABILNÍ SYMBOL 800 - OSOBNÍ PODPORA TANZANSKÝCH DĚTÍ A DALŠÍCH OSOB
VARIABILNÍ SYMBOL 810 - PODPORA TANZANSKÝCH EVANGELISTŮ
VARIABILNÍ SYMBOL 820 - PODPORA VÝJEZDŮ DO TANZANIE
VARIABILNÍ SYMBOL 860 - VŠEOBECNÁ PODPORA INVESTIC DO MISIJNÍCH PROJEKTŮ